

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge opoziția în totalitate

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) a conchis în mod eronat că nu exista riscul de confuzie între semnul în litigiu și mărcile reclamantei și nu a luat în considerare caracter distinct puternic al mărcilor reclamantei, (ii) a omis să ia în considerare în mod corespunzător prejudiciul cauzat mărcilor reclamantei și avantajul necuvenit pe care semnul în litigiu l-ar dobândi dacă înregistrarea sa ar fi permisă și (iii) o omis să țină seama de caracterul specific al cauzei, și anume natura colectivă a mărcii reclamantei, cu o funcție instituțională care face din aceasta unul dintre simbolurile statului membru în cauză.

Acțiune introdusă la 16 martie 2011 — Reddig/OAPI — Morleys (Formă de mâner de cuțit)

(Cauza T-164/11)

(2011/C 152/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Reddig GmbH (Drebber, Germania) (reprezentant: C. Thomas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Morleys Ltd (Preston, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 decembrie 2010 în cauza R 1072/2009-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului și obligarea intervenientului (eventual) la plata cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii administrative din fața camerei de recurs; și
- stabilirea unei date pentru ședința de audiere a pledoariilor, în cazul în care Tribunalul nu ar putea ajunge la o concluzie fără o astfel de ședință.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca tridimensională „dolphin”, pentru produse din clasele 6, 8 și 20 — înregistrarea mărcii comunitare nr. 2630101.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivarea cererii de declarare a nulității: partea care a solicitat declararea nulității mărcii și-a întemeiat cererea pe motive de nulitate absolută, în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, și pe faptul că titularul a fost de rea-credință la momentul depunerii cererii de înregistrare, în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității și declară nulitatea integrală a înregistrării mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, camera de recurs interpretând în mod eronat acest articol și cerințele care decurg din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI (C-48/09 P, republicată încă în Repertoriu).

Acțiune introdusă la 11 martie 2011 — Stichting Regionaal Opleidingencentrum van Amsterdam/OAPI — Investimust (COLLEGE)

(Cauza T-165/11)

(2011/C 152/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Stichting Regionaal Opleidingencentrum van Amsterdam (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: R. M. R. van Leeuwen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Investimust, S. A. (Geneva, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 12 ianuarie 2011 în cauza R 508/2010-4 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „COLLEGE” pentru servicii din clasele 39 și 43 — înregistrarea mărcii comunitare nr. 2645489.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Motivarea cererii de declarare a nulității: partea care solicită declararea nulității își întemeiază cererea pe motivele de nulitate absolută prevăzute la articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 207/2009.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, în măsura în care, Camera de recurs ar fi apreciat în mod eronat probele prezentate în cadrul căii de atac.

A acțiune introdusă la 14 martie 2011 — Carbunión/Consiliul

(Cauza T-176/11)

(2011/C 152/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (Madrid, Spania) (reprezentanți: K. Desai, Solicitor, S. Cisnal de Ugarte și M. Peristeraki, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că acțiunea în anulare este admisibilă;
- constatarea faptului că acțiunea în anulare este fondată și în consecință, anularea articolului 3 alineatul (1) literele (a), (b) și (f) și a articolului 3 alineatul (3) din Decizia 2010/787/UE a Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive (1);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori manifeste de apreciere a faptelor pertinente, întrucât pârâtul și-a întemeiat decizia atacată pe următoarele constatări:
 - contribuția cărbunelui la aprovizionarea cu energie a Uniunii Europene este restrânsă;
 - închiderea minelor necompetitive și renunțarea la producția de cărbune în Uniune vor încuraja sursele regenerabile de energie;
 - în perspectivă, producția de cărbune în Uniune și în special cea din Spania nu vor deveni competitive până în anul 2018.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării, întrucât Consiliul:
 - nu a luat în considerare numeroasele dovezi și argumente care i-au fost prezentate în cursul procedurii pregătitoare de alte instituții și persoane interesate și care demonstrează importanța industriei cărbunelui din Uniune pentru securitatea aprovizionării cu energie în Uniune;
 - nu a arătat motivele care l-au determinat (i) să se îndeparteze de cadrul și respectiv, de politicile privind ajutoarele de stat instituite prin Regulamentul din 2002 privind cărbunele (?), act întemeiat pe considerații legate de securitatea aprovizionării cu energie, și (ii) să adopte în schimb decizia atacată, exclusiv pe baza unor considerații referitoare la competitivitate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și a principiului încrederii legitime, întrucât decizia atacată:
 - constituie o modificare drastică și neașteptată a poziției Uniunii față de sectorul producției interne a cărbunelui din Uniune și în special din Spania;
 - încalcă principiul încrederii legitime, întrucât nu prevede o perioadă de tranziție care să permită reclamantei să se adapteze la această modificare importantă a politicii în discuție.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât decizia atacată impune restricții nejustificate și excesive privind funcționarea minelor interne de cărbune din Spania, care nu corespund obiectivelor Consiliului. Mai concret, în opinia reclamantei, măsurile adoptate prin decizia atacată nu răspund preocupărilor legate de mediu invocate de Consiliu, întrucât centralele electrice din Uniune vor continua să „ardă” cărbune importat. În realitate decizia atacată impune reclamantei sarcini excesiv de oneroase și care sunt complet străine de obiectivul protecției mediului. În plus, preocuparea arătată în decizie față de consecințele subvenționării cărbunelui din producția internă asupra concurenței este de asemenea exagerată.